

Емульсії – це альтернативні засоби для терапії та профілактики дерматозів різного генезу. На відміну від м'яких лікарських форм, емульсії можуть застосовуватися не лише в період загострення, але й під час ремісії в якості профілактичного зволожуючого засобу. Ще однією їх перевагою є те, що вони легко розподіляються на поверхні епідермісу на будь-якій ділянці тіла, в тому числі і на ділянках з волосяним покривом. Зволожуючі і захисні властивості натуральних олій визначається відношенням олеїнової кислоти до лінолевої кислоти в їх складі. Позитивні ефекти зазвичай пов'язані з низьким рівнем олеїнової кислоти (ОК) і високим вмістом лінолевої кислоти (ЛК). Високі концентрації лінолевої кислоти прискорюють розвиток і відновлення шкірного бар'єру, зволожують шкіру і, як наслідок, зменшують тяжкість перебігу екземи і дозволяють відмовитись від використання стероїдів. До олій з найвищими співвідношеннями ЛК/ОК відноситься олія шипшини. Навпаки, оливкова олія з її відносно низьким співвідношенням ЛК/ОК може значно пошкодити шкірний бар'єр і викликати еритему, порушуючи ліпідну структуру рогового шару і пригнічуючи гомеостаз. Тому було запропоновано замінити її на комплексний засіб на основі олії шипшини – каротолін. Окрім цього було запропоновано змінити тип емульсійної системи – приготувати емульсію другого роду (В/О) з метою надання лікарському препарату пом'якшуючої дії що є доцільним, особливо при лікуванні сухої екземи. Для цього було обрано емульгатор II роду.

Обґрунтована доцільність заміни компонентів екстемпоральної емульсії для зовнішньої терапії різних форм екземи.

Обґрунтування складу суспензії для профілактики і терапії гіпергідрозів

Зубенко Н.Е., Чушенко В.М., Ковальов В.В.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

chushenkovn@gmail.com

Гіпергідроз – це надмірне потовиділення, яке може бути осередковим або дифузним і може мати безліч причин. Потовиділення в найчастіше є нормальною реакцією, зумовленої стресом, фізичними навантаженнями або спекотною погодою. Але доволі часто гіпергідроз є симптомом доволі серйозних патологій, таких як злоякісні пухлини, інфекційні або ендокринні захворювання.

Обґрунтування складу та технології екстемпоральної суспензії для профілактики та лікування гіпергідрозу.

Під час розробки складу рідкого лікарського засобу були обрані наступні активні фармацевтичні інгредієнти: цинку рицинолеат, камфора, алюмокалієві галуни. Був поведений комплекс органолептичних, фізико-хімічних та технологічних досліджень.

При виборі компонентів суспензії було теоретично обґрунтувати вибір кожного з них з урахуванням прогнозованої активності препарату, що розробляється. Необхідно було ввести до складу лікарського препарату речовини, які б забезпечували наступні ефекти: зниження потовиділення та усунення неприємного запаху. При цьому потрібно було обрати компоненти, які мають мінімальну кількість побічних ефектів. Разом з речовинами, які традиційно вводяться до складу екстемпоральних лікарських засобів для терапії гіпергідрозу – алюмокалієві галуни та камфора – був обраний цинку рицинолеат. Він представляє собою комплексну сіль цинку і касторової олії. Має бактерицидну активність, а також унікальну здатність нейтралізувати будь-які, навіть найсильніші запахи, що виробляються бактеріями шкіри. При цьому він не подразнює шкіру, не перешкоджає нормальному утворенню поту і не включається до складу природної флори шкіри. При проведенні експериментальних досліджень був обраний стабілізатор для введення цинку рицинолеату до складу суспензії.

Обґрунтовано вибір лікарських та допоміжних речовин у складі суспензії для лікування та профілактики гіпергідрозу. Вивчена стабільність препарату розробленого складу в процесі зберігання.

**Вивчення можливості розробки лікарських препаратів
на основі квіткового пилку та перги**

Зубченко Т.М., Ромась К.П.

Кафедра аптечної технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Zubchenko-tn@i.ua

З розвитком фармацевтичної промисловості в Україні, доля лікарських препаратів із природних продуктів займає невелику частку ринку, хоча перспективи застосування яких дають можливість створювати нові оригінальні за хімічною структурою та фармакологічною дією лікарсько-профілактичні препарати. Продукти бджільництва унікальні за своєю біологічною цінністю. Вони найбагатші щодо біологічно активних